

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9Csp/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120201997
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8120201997.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: V. Q., K.. XX.XX.XXXX, O. Q. XXX/X, XXX XX P. právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát, IČO: 31954448, so sídlom Sovietskych hrdinov 66, 089 01 Svidník proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., IČO: 31320155, so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava-Ružinov, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36613843, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava o určenie neprijateľnosti zml. podmienky a primerané finančné zadost'učinenie 704,77 €, takto

rozhodol:

I. U r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o poskytnutí flexipôžičky č. XXXXXXXXXXXXXXXX G. P. XX.XX.XXXX a to v článku I. v časti Základne podmienky v znení:

„Úrok z omeškania je 5 % ročne nad rámec úrokovej sadzby za každý deň omeškania“

je pre svoju neprijateľnosť n e p l a t n á.

II. U r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o poskytnutí flexipôžičky č. XXXXXXXXXXXXXXXX G. P. XX.XX.XXXX, a to v článku II., bod 2 v znení:

„Dlžník potvrdzuje, že bol oboznámený so Všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s., na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, s obsahom ktorých súhlasí a ktoré súčasne prevzal spolu s úverovou zmluvou, alebo ktoré mu boli na základe jeho písomnej žiadosti zaslané elektronickou poštou či iným dohodnutým spôsobom.“

je pre svoju neprijateľnosť n e p l a t n á.

III. U r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o poskytnutí flexipôžičky č. XXXXXXXXXXXXXXXX G. P. XX.XX.XXXX uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach VÚB a.s. na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám - občanom, a to v článku XII. Záverečné ustanovenia, bod 4. v znení:

„Zmluvné vzťahy medzi dlžníkom a bankou, ktoré nie sú výslovne upravené v texte úverovej zmluvy, prípadne v týchto obchodných podmienkach, sa riadia Obchodným zákonníkom, Zákonom o spotrebiteľských úveroch a Zákonom o bankách“

je pre svoju neprijateľnosť n e p l a t n á.

IV. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 450 €, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku

V. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

VI. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti súdu 1. inštancie o výške týchto trov.

o d ŏ v o d n e n i e :

1. Žalobou došlou súdu dňa 11.02.2020 sa žalobca domáhal určenia neprijateľnosti 3 zmluvných podmienok a zaplataenia primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 704,77 €. Žalobca v žalobe uviedol:

1.1. Ide o Zmluvu o poskytnutí flexipôžičky, Č..XXXXXXXXXXXXXXXXX, G. P.Ň. XX.X.XXXX (ďalej len „zmluva“). Žalovaná mi na základe zmluvy poskytla úver vo výške 1.770,-- eur, ktorý som mala splatiť v 53 mesačných splátkach vo výške 46,70 eura, do 12.10.2019. V zmluve je uvedený úrok: 15.90%, RPMN vo výške 18,31% a celkové náklady vo výške 740,19 eura. Žalovanej som na tento úver uhradila sumu vo výške 2.474,77 eura.

Zmluva o poskytnutí flexipôžičky č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, G. P.U. XX.X.XXXX obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to v článku I. Základné podmienky, v znení: „Úrok z omeškania je 5% p.a. nad rámec úrokovej sadzby za každý deň omeškania.

Zmluva o poskytnutí flexipôžičky č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, G. P. XX.X.2015 obsahuje ďalšiu neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to v článku II. bod 2. V znení: „Dlžník potvrdzuje, že bol oboznámený so Všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s., na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, s obsahom ktorých súhlasí a ktoré súčasne prevzal spolu s úverovou zmluvou, alebo ktoré mu boli na základe jeho písomnej žiadosti zaslané elektronickou poštou či iným dohodnutým spôsobom .“

Zmluva o poskytnutí flexipôžičky č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, G. P. XX.X.XXXX obsahuje ďalšiu neprijateľnú zmluvnú podmienku, vo Všeobecných obchodných podmienkach VÚB, a.s., na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám - občanom, a to v článku XII. Záverečné ustanovenia, bod 4. v znení:

„Zmluvné vzťahy medzi dlžníkom a bankou, ktoré nie sú výslovne upravené v texte úverovej zmluvy, prípadne v týchto obchodných podmienkach, sa riadia Obchodným zákonníkom, Zákomom o spotrebiteľských úveroch a Zákomom o bankách.“

V danom prípade ide o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a násl. OZ. Aplikácia OBZ by prichádzala do úvahy len vtedy, ak by to bolo pre spotrebiteľa výhodnejšie.

Na podporu môjho tvrdenia dávam do pozornosti platné znenie § 52 ods. 2 OZ, podľa ktorého: „Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.“

Podľa § 3 ods. 5 tretia veta zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa:

„Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadost'učinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.“

Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa: „Predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3.“

Primerané finančné zadost'učinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu.

Prípustnosť tejto žaloby vyvodzujem z § 3 ods. 5 tretia veta zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, v spojení s § 298 ods. 2 CSP, z ktorého vyplýva možnosť priznania primeraného finančného zadost'učinenia spotrebiteľovi aj v konaní, v ktorom sa spotrebiteľ domáha určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, a v tejto časti konania je úspešný.

Primerané finančné zadost'učinenie požadujem vo výške 704,77 eura, pričom nárok, tak ako ho požadujem, zohľadňuje skutočnosť, že požadovanú sumu som žalovanej preplatila nad istinu poskytnutého úveru.

2. Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú. Na pojednávaní vzniesol námietku premlčania uplatneného primeraného finančného zadosťučinenia počítajúc plynutie premlčacej lehoty odo dňa 02.07.2016, teda odo dňa nasledujúceho po dni nadobudnutia účinnosti C.s.p.

3. Na pojednávaní vykonal súd dokazovanie obsahom listín tvoriacich súdny spis a zistil, že Zmluva o poskytnutí flexipôžičky uzavretá medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom a s ňou súvisiace zmluvné dokumenty obsahujú zmluvné podmienky citovaného žalobcom v žalobe.

4. Podľa NS SR sp. zn. 6Cdo/19/2018 - Žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) C. s. p. (predtým v zmysle § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku). K tomuto právnomu záveru dospel aktuálne najvyšší súd už v rozhodnutí z 28. februára 2019 sp. zn. 6 Cdo 127/2017, v ktorom uviedol, že ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Vychádza totiž z predpokladu, že dodávateľ porušuje svoju povinnosť nepoužívať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Je založená na protiprávnom konaní dodávateľa voči spotrebiteľovi. Kladným rozhodnutím o takejto žalobe sa priamo nedeklaruje (ne)existencia práva, ale sa deklaruje existencia nečestnej podmienky, ktorá je v spotrebiteľskej zmluve od jej vzniku. Možno ju uplatniť len v prípade spotrebiteľskej zmluvy a odlišným je aj účel, ktorému má slúžiť (jej cieľom je zabrániť používaniu neprijateľnej zmluvnej podmienky).

4.1. Žaloba o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky nie je časovo limitovaná. Zároveň môže byť podaná aj po zániku zmluvného vzťahu, pretože kladné rozhodnutie by malo zabrániť dodávateľovi takéto zmluvné podmienky opätovne použiť v nových zmluvách alebo sa na takéto zmluvné podmienky odvolávať v zmluvných vzťahoch, ktoré sú ešte „živé“.

5. Podľa § 53 ods.1 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy 12.05.2015 - Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.5 OZ - Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 298 ods.1 C.s.p. - Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 298 ods.2 C.s.p. - Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

5.1. Zoznam neprijateľných zmluvných podmienok uvedených v § 53 ods.4 OZ je zoznamom demonštratívnym. Súd je teda oprávnený vyhlásiť za neprijateľnú zmluvnú podmienku akékoľvek zmluvné ustanovenie (okrem ustanovení kopírujúcich ustanovenie zákonné).

6. Zmluvná podmienka v znení - „Úrok z omeškania je 5% p.a. nad rámec úrokovej sadzby za každý deň omeškania.“ je neprijateľná z dôvodu možnosti rôzneho výkladu. Rovnako ako výklad, že úrok z omeškania je 5,00% ročne mimo rámec zmluvnej úrokovej sadzby, pripúšťa aj výklad, že úrok z omeškania je 5,00% ročne + zmluvná úroková sadzba (v prejednávanej veci 5,00% + 15,90%). Pri takomto výklade by výška úrokovej sadzby odporovala kogentnému ustanoveniu § 517 ods.2 OZ (Ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania

a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.) v spojení s § 3 NV SR, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ (Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.).

6.1. Spotrebiteľ nemôže byť ohrozovaný zmluvnou podmienkou pripúšťajúcou výklad, ktorý by v neprospech spotrebiteľa v rozpore so zákonom určoval výšku úrokov z omeškania a preto súd túto podmienku vyhlásil za neprijateľnú.

7. Zmluvná podmienka v znení - „Dlžník potvrdzuje, že bol oboznámený so Všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s., na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, s obsahom ktorých súhlasí a ktoré súčasne prevzal spolu s úverovou zmluvou, alebo ktoré mu boli na základe jeho písomnej žiadosti zaslané elektronickou poštou či iným dohodnutým spôsobom.“ je neprijateľná bez ďalšieho z dôvodu uvedeného v § 53 ods.4 písm. l) OZ - Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukládajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana.

8. Zmluvná podmienka v znení, „Zmluvné vzťahy medzi dlžníkom a bankou, ktoré nie sú výslovne upravené v texte úverovej zmluvy, prípadne v týchto obchodných podmienkach, sa riadia Obchodným zákonníkom, Zákonom o spotrebiteľských úveroch a Zákonom o bankách.“ je neprijateľná z dôvodu, že spotrebiteľovi uvádza uzavretý okruh právnych predpisov, ktorými sa zmluvný vzťah riadi a v priamom rozpore s § 52 ods.2 OZ (Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.) medzi týmito predpismi neuvádza Občiansky zákonník.

Primerané finančné zadostučinenie.

9. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom do 09.06.2013 - Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom od 10.6.2013 - Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

9.1. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z., či už v pôvodnom alebo terajšom znení, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadostučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie Zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadostučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené Zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, bolo spôsobilé čo i len privodiť ujmu spotrebiteľovi.

9.2. Pri výklade § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. treba akcentovať, že súčasné znenie § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. a zakladá nárok na finančné zadostučinenie už pri úspešnom uplatnení porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi bez toho, žeby sa vyžadovala, čo len potenciálna ujma. Ani analogicky nemožno aplikovať § 13 ods.2 Občianskeho zákonníka (Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.), keďže zákon č. 250/2007 Z.z. žiadnu postupnosť satisfakčných prostriedkov neustanovuje a rovnako neustanovuje, že k právu na finančné zadostučinenie za porušenie spotrebiteľského práva je potrebná určitá intenzita. Týmto je daná aj odpoveď na argumentáciu žalovaného, ktorej podstata spočíva v tvrdení, že právo na primerané finančné zadostučinenie dané až „vtedy, keď porušenie práva nie je možné napraviť inak“. Podľa názoru

súdu dotknuté zákonné ustanovenie žiadnu takúto podmienku nestanovuje a naopak dovŕšuje sa ním ochrana spotrebiteľa v dodávateľom spôsobenom závadnom spotrebiteľskom vzťahu

9.3. Súd má za to, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia, treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú (v zmysle, že ho má postihovať a nie v zmysle navýšenia sumy primeraného finančného zadosťučinenia) tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak podľa názoru súdu ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

9.4. Pokiaľ ide o výšku priznaného finančného zadosťučinenia, súdu je známe, že táto pri vyhlásení neprijateľnosti zmluvnej podmienky predstavuje cca 150 €, čo pri neexistencii osobitných okolností treba považovať za sumu dostatočnú. Súd teda za 3 neprijateľné podmienky priznal peňažné zadosťučinenie vo výške 450 € a vo zvyšku žalobu zamietol.

9.5. Súd nemohol prihliadať na tvrdenie žalobcu o určení výšky zadosťučinenia podľa výšky sumy zaplatenej nad poskytnutú istinu, keďže žalobca neuviedol žiaden dôvod prečo by úverová zmluva mala byť bez úrokov a bez poplatkov.

Spoločné rozhodnutie o neprijateľnej zmluvnej podmienke a primeranom finančnom zadosťučinení

10. Vo vzťahu k priznaniu peňažného zadosťučinenia je súdu známe, že právna prax nie je jednotná pri posudzovaní § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. a teda, či jeho formulácia „Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi“, znamená, že pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti je nevyhnuté rozumieť deklaráciu tohto stavu právoplatným rozsudkom.

10.1. Podľa procesného súdu z ustanovenia § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. požiadavka právoplatného deklarovania práv spotrebiteľa ako podmienka uplatnenia nároku na finančné zadosťučinenie neplynie.

10.2. Súd ako na čiastočne možnú paralelu poukazuje na vzťah rozhodovania o neplatnosti skončenia pracovného pomeru a náhrady mzdy. Uvedený vzťah bol rozobratý napr. v rozhodnutí NS SR sp. zn. 1Cdo/116/2008 - „Zamestnanec, ktorý sa domáha na súde určenia, že rozviazanie pracovného pomeru je neplatné, môže v žalobe zároveň (súčasne) uplatniť aj nárok na náhradu mzdy z neplatného rozviazania pracovného pomeru (porovnaj napr. R 36/1979). Prisúdenie tohto nároku však nie je možné skôr, než súd rozhodol o neplatnosti rozviazania pracovného pomeru (uvedené rozhodnutie o neplatnosti rozviazania pracovného pomeru predstavuje nevyhnutnú podmienku, bez splnenia ktorej nie je možné rozhodnúť o nároku na náhradu mzdy). Súd v takom prípade spravidla rozhodne v rozsudku nielen o určení neplatnosti rozviazania pracovného pomeru, ale aj o uplatnenej náhrade mzdy (od výroku o neplatnosti rozviazania pracovného pomeru je výrok o náhrade mzdy závislý, porovnaj R 1/1975). Ak je to účelné, môže súd najskôr rozhodnúť o neplatnosti rozviazania pracovného pomeru a následne (po právoplatnosti takéhoto rozhodnutia) rozhodnúť o nároku na náhradu mzdy (porovnaj § 152 ods. 2 druhá veta O.s.p.). Nárok na náhradu mzdy z neplatného rozviazania pracovného pomeru môže však zamestnanec uplatniť nielen súčasne so žalobou o neplatnosť rozviazania pracovného pomeru, ale aj neskôr - s rizikom prípadného úspešného namietania premlčania takéhoto nároku žalovaným (porovnaj dôvody v R 8/2003). Pre tento hroziaci nepriaznivý dôsledok pre žalobcu (porovnaj § 262 ods. 1 prvá veta Zák. práce) sa neodporúča neuvážene dlho vyčkávať s uplatnením tohto peňažného nároku na súde, napr. až dovtedy, kým bude právoplatne rozhodnuté o žalobe o určení neplatnosti rozviazania pracovného pomeru. Možnosť uplatnenia tohto nároku nijako teda neobmedzuje skutočnosť, že v tom čase ešte o žalobe o určenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru nie je rozhodnuté.“

10.3. Súd nevidí racionálny dôvod, prečo by spotrebiteľ mal najprv podstúpiť často niekoľkoročné súdne konanie o určenie porušenia jeho práv a až následne po jeho právoplatnom úspešnom skončení podávať ďalšiu žalobu o primerané finančné zadosťučinenie (ďalej len PFZ). Rozsudok o porušení práv spotrebiteľa je síce podmienkou pre rozhodovanie o PFZ, ale súd o ňom môže rozhodnúť spolu s rozhodnutím o tomto porušení. V prípade podaného odvolania by tak odvolací súd v prípade, ak by zrušoval výrok o porušení práv spotrebiteľa (alebo by ho zmenil na zamietnutie žaloby), vždy ako závislý výrok zrušil aj výrok o PFZ (alebo by ho zmenil tiež na zamietnutie žaloby).

10.4. Napr. KS v Žiline vo veciach sp. zn. 11Co/159/2015, 7 Co/477/2014, 7Co/127/2013, 21Co/20/2013, KS v Banskej Bystrici vo veci sp. zn. 13Co/31/2013, 41Cob/19/2012, 13Co/253/2016, KS v Prešove vo

veci sp. zn. 14Co/110/2013 nemal problém s tým, že okresné sudy ako sudy prvostupňové rozhodli o PFZ spolu s rozhodnutím vo veci porušenia práv spotrebiteľa.

10.5. Vo veci KS v Prešove okresný súd jedným rozsudkom rozhodol a) o povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie, b) o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, a c) o PFZ.

10.6. Rovnako aj doc. JUDr. Kristián Csach vo svojej monografii Štandardné zmluvy na str. 240 zastáva názor, že vyššie uvedené nároky môžu byť uplatňované jednou žalobou.

10.7. Pre záver zaujatý procesným súdom je podstatný ešte jeden argument. Podľa § 298 ods.2 C.s.p. - Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

10.8. Ustanovenie § 298 ods.2 C.s.p. je ustanovením prijatým po účinnosti § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. Súd je teda presvedčený, že toto ustanovenie treba použiť ako výkladové pravidlo vo vzťahu k skôr prijatému ustanoveniu § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. tak, že deklarácia porušenia práva spotrebiteľa alebo povinnosti dodávateľa v spotrebiteľskom vzťahu síce pre úspešné uplatnenie PFZ vykonaná byť musí, avšak nie právoplatne.

Námietka premlčania PFZ žalovaným.

11. Konštrukcia žalovaného o počítaní premlčacej lehoty od účinnosti C.s.p. je nesprávna. Začiatok premlčacej lehoty totiž nemôže byť naviazaný na účinnosť právneho predpisu, najmä ak už O.s.p. obsahoval ustanovenie § 153 ods.4 - Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

11.1. Podstatné pre správne určenie začiatku premlčacej lehoty je určenie tzv. actio nata, teda kedy bolo možné 1 x podať žalobu, tak aby uplatnený nárok mohol byť ohrozený premlčaním. Javilo by sa, že sa tak stalo už v deň podpisu úverovej zmluvy, keďže v tento deň mal spotrebiteľ k dispozícii text zmluvy vrátane neprijateľnej zmluvnej podmienky. Rovnako aj náhrada mzdy v ilustrovanom pracovno-právnom príklade plynie od splatnosti mzdy a nie až od určenia neplatnosti pracovného pomeru. Takýto zjednodušený záver by však poprel podstatu spotrebiteľskej ochrany a ex offio vytvorenej súdnej kontroly zmluvných podmienok s odôvodnením, že spotrebiteľ nie je schopný neprijateľnosť zmluvných podmienok často odhaliť a nevedomosť o neprijateľnej zmluvnej podmienke mu nemôže byť na ujmu. Súd má teda za to, že žalobu o zaplatenie PFZ možno podať spolu so žalobou o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a v takomto prípade sa eliminuje riziko možného premlčania, ktoré začína až právoplatnosťou rozhodnutia o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Ak by teda spotrebiteľ žaloval osobitne, tak premlčacia lehota PFZ začína plynúť právoplatnosťou rozhodnutia o úspešnom uplatnení práva spotrebiteľa a premlčí sa uplynutím 3 rokov.

12. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

12.1. Žalobca v konaní plne úspešný (v konaní kde výška plnenia závisí od úvahy súdu je úspechom úspech v základe nároku) má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.